Руслані Сироватській

покірно розпашіла пуща злаків
на тлі зими
дими над містом сірі і ніякі
а все дими

торгуючись над формою і змістом
де туск і грим
рослинко ти готова відповісти
як пахне дим

яка сльоза просочиться з обочі
туга як віск
яка покара привидів і збочень
цю душу їсть

яких пісків хурделиця різдвяна
русло мести
кого покличеш іменем івана
чи знаєш ти

…гіркого диму китиця незрима
вгору бреде
невже це ми невже колись були ми
коли і де…